

هُوَ الْأَبِي الْأَبِي - وَ أَنِي اتَّقِرَّب إِلَيْكَ يَا اِهِي فِي جَنَح...

عبدالبهاء

اصلي فارسي

هُوَ الْأَبِي الْأَبِي

وَ أَنِي اتَّقِرَّب إِلَيْكَ يَا اِهِي فِي جَنَح هَذِهِ اللَّيْلَةَ الظُّلْمَاءَ وَ اِنَا جِيكَ بِلِسَانِ سَرِّي مَهْتَرًا بِنَفْحَاتِكَ الَّتِي اِنْتَشَرَتْ مِنْ مَلِكُوتِكَ الْأَبِي وَ اِقُولُ رَبِّ لَا اِحْصَى ثَنَاءً عَلَيْكَ وَ لَا اَجِدُ لَطِيوْرَ الْاَفْكَارِ صَعُوْدًا اِلَى مَلِكُوتِ قُدْسِكَ تَقَدَّسَتْ بِكَيْنُوْنَتِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَ ثَنَاءٍ وَ تَنْزِيْهِتِ بِهَيُوْتِكَ عَنْ مَحَامِدِ اِهْلِ الْاِنْشَاءِ لَمْ تَنْزَلْ كُنْتَ فِي تَقْدِيْسِ ذَاتِكَ مَتَعَالِيًا عَنْ اِدْرَاكِ الْعَارِفِيْنَ مِنْ الْمَلَأِ الْاَعْلَى وَ لَا تَنْزَالُ تَكُوْنُ فِي تَنْزِيْهِ حَقِيْقَتِكَ مَمْتَنَعًا عَنْ عِرْفَانِ الْوَاصِفِيْنَ فِي سَكَّانِ جِبْرُوْتِ الْعَلِيِّ

اِهِي اِهِي مَعَ هَذَا الْاَمْتِنَاعِ كَيْفَ اِذْ كَرَكْتَ بِذِكْرِكَ اَوْ اَصْفَيْتَ بُوْصْفِ تَعَالَيْتِ يَا اِهِي وَ تَقَدَّسْتَ عَنْ كُلِّ النَّعُوْتِ وَ الْاَوْصَافِ يَا مَحْبُوْبِي اِهِي اِهِي اِرْحَمْ عَجْزِي وَ اِنْكَسَارِي وَ فُقْرِي وَ ذُلِّي وَ مَسْكِنْتِي وَ اِنْلِي كَأْسَ عَفْوِكَ وَ مَوْهَبَتِكَ وَ حَرَكْتِي بِنَفْحَاتِ مَحَبَّتِكَ وَ اِشْرَحْ صَدْرِي بِنُوْرِ مَعْرِفَتِكَ وَ طَيِّبْ نَفْسِي بِاَسْرَارِ تَوْحِيْدِكَ وَ اِحْيِيْ بِنَسَائِمِ رِيَاضِ رَحْمَانِيَّتِكَ حَتَّى اِنْقَطِعَ عَنْ دُوْنِكَ وَ اَتُوَسَّلُ بِذِيْلِ رَدَاءِ كِبْرِيَاثِكَ وَ اِنْسِي مَا سِوَاكَ وَ اسْتَتْسِنُ بِنَفْحَاتِ اَيَّامِكَ وَ اَتُوَفَّقُ عَلَى الْوَفَاءِ فِي عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ عَلَى الْقِيَامِ بِخِدْمَةِ اَمْرِكَ وَ عَلَى الْخُضُوْعِ وَ الْخُشُوْعِ عِنْدَ اِحْبَائِكَ وَ الْاِنْعِدَامِ وَ الْفَنَاءِ فِي مَحْضَرِ اَصْفِيَاثِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُؤَيَّدُ الْمُوَفَّقُ الْعَلِيُّ الْكَرِيْمُ

اِهِي اِهِي اَسْئَلُكَ بِاَشْرَاقِ اَنْوَارِ طَلْعَتِكَ الَّتِي اَشْرَقَتْ بِهَا الْاَفَاقُ وَ بِلِحْظَاتِ عَيْنِ رَحْمَانِيَّتِكَ الَّتِي شَمَلَتْ كُلَّ الْاَشْيَاءِ وَ بِتَوَجُّجَاتِ بَحْرِ عِنَايَتِكَ الَّتِي فَاضَتْ عَلَى الْاَطْرَافِ وَ بِاَمْطَارِ سَحَابِ مَوْهَبَتِكَ الَّتِي هَطَلَتْ عَلَى حَقَائِقِ الْمَمْكَاثِ وَ بِاَنْوَارِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ الْمَوْجُوْدَاتِ بِاَنْ تُؤَيِّدَ الْاَصْفِيَاءَ عَلَى الْوَفَاءِ وَ تُوَفِّقَ الْاَحْبَاءَ عَلَى خِدْمَةِ عَتَبَتِكَ الْعَلِيَا وَ تَنْصُرَهُمْ بِجَنُوْدِ قُدْرَتِكَ الَّتِي اِحَاطَتْ بِاَشْيَاءِ كُلِّهَا وَ تَجِدُهُمْ بِجِيْشِ عِرْمَرَمٍ مِنَ الْمَلَأِ الْاَعْلَى اِي

ORIGINAL

AUDIO

رَبِّ انَّهُمْ ضَعْفَاءَ بَبَابِكِ وَفَقْرَاءَ فِي فَنَائِكِ وَمُضْطَّرُّونَ اِلَى فَضْلِكِ وَمُحْتَاجُونَ اِلَى تَأْيِيدِكِ وَمُتَوَجِّهُونَ اِلَى
مَلَكُوتِ تَوْحِيدِكِ وَمُشْتَاقُونَ بِفِيوضَاتِ مَوْهَبَتِكِ

ای رَبِّ صَفِّ ضَمَائِرَهُمْ بَانَوَارِ تَقْدِيسِكَ وَطَيِّبِ سَرَائِرَهُمْ بِمَوْهَبَةِ تَأْيِيدِكِ وَاشْرَحِ قُلُوبَهُمْ بِنَفْحَاتِ السَّرُورِ وَ
الْحُبُورِ الْمُنْتَشِرَةِ مِنْ مَلَكِ الْأَعْلَى وَنُورِ بَصَائِرِهِمْ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ الْكُبْرَى وَاجْعَلْهُمْ آيَاتِ التَّقْدِيسِ وَرَايَاتِ
التَّنْزِيهِ تَخْفِقُ فِي قُطْبِ الْإِمْكَانِ عَلَى عَمُومِ الْوَرَى وَاثْرُ كَلَامِهِمْ فِي الْقُلُوبِ الَّتِي كَانَتْ كَالصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ حَتَّى يَقُومُوا
عَلَى عِبُودِيَّتِكَ وَيَنْقَطِعُوا إِلَى مَلَكُوتِ رُبُوبِيَّتِكَ وَيتَوَجَّهُوا إِلَى جَبُوتِ قِيُومِيَّتِكَ وَيَنْشُرُوا آثَارَكَ وَيتَنَوَّرُوا
بَانَوَارِكَ وَيَبِينُوا اسْرَارَكَ وَيَهْدُوا عِبَادَكَ إِلَى الْمَاءِ الْمَعِينِ وَعَيْنِ التَّنْسِيمِ الَّتِي نَبَعَتْ وَفَارَتْ فِي بَحْرِيَّةِ
فِرْدُوسِ اِحْدِيَّتِكَ وَيَنْشُرُوا شِرَاعَ الْإِنْقِطَاعِ عَلَى سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَيَسِيرُوا فِي بَحْرِ مَعْرِفَتِكَ وَيَبْسُطُوا اجْنَحَةَ التَّوْحِيدِ
وَيَطِيرُوا بِهَا إِلَى مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَيَصْبَحُوا عِبَادًا يَنْطِقُونَ بِالنُّعُوتِ مِنَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُثْنِي عَلَيْهِمْ أَهْلُ
مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَيَسْمَعُونَ نِدَاءَ هَوَاتِفِ الْغَيْبِ بِالْبَشَارَةِ الْكُبْرَى وَيَنَاجُونَكَ فِي الْإِسْحَارِ بِإِدْعَاءِ الْأَذْكَارِ شَوْقًا إِلَى
لِقَائِكَ يَا رَبِّي الْمُخْتَارِ وَيَبْكُونَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ تَوْقًا إِلَى الْوُرُودِ فِي ظِلِّ رَحْمَانِيَّتِكَ الْعَظْمَى أَي رَبِّ ائْتِدْهُمْ فِي
جَمِيعِ الشُّؤْنِ وَانصُرْهُمْ فِي كُلِّ الْاِحْوَالِ بِمَلَائِكَةِ قُدْسِكَ الَّتِي هُمْ جُنُودُ لَا يَرُونَهَا وَتَكْتَابُ غَالِبَةً عَلَى جِيُوشِ الْمَلَأِ
الْأَدْنَى إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَوِيُّ الْحَمِيدُ وَانْكَ لَعَلَى كَلْشَىءٍ قَدِيرٌ.

پاک یزدانا خداوند مهربانا آوارگان کوی توئیم و مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم افتاده ایم ذلیم
حقیریم ضعیفیم رحمتی فرما و موهبتی عنایت کن از قصور در گذر و خطایای بی پایان پوش هر چه هستیم از
توئیم و آنچه گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و در راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنهگار بیسر
و سامان. پس ای ابر رحمت رشحاتی ای گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی و ای آفتاب عنایت پرتوی
رحم فرما عنایت کن. قسم بجمالت که جز خطا متاعی نه و بغير از آمال اعمالی نه مگر پرده ستاریت پوشاند و
حفظ و حمایت شامل حال گردد و الا این ضعفا را چه توانائی که بخدمتت پردازند و این فقرا را چه غنائی که
بساط عزت بگسترانند. توئی مقتدر و توانا تأیید کن توفیق بخش این نفوس پزمرده را بر رشحات ابر موهبت
طراوتی عنایت کن و این حقائق مبتذله را با شراقات شمس احدیت روشنائی بخش. این ماهیان تشنه لب را
بدریای رحمت افکن و این قافله گمگشته را پناه احدیتت دلالت کن. گمگشتگانرا بعین هدایت دلالت کن و
آوارگانرا در پناه عزتت مأوی بخش تشنگان را از سلبیل موهبت بنوشان و مردگان را بحیات ابدیه زنده کن
کوران را بینا فرما و کران را شنوا کن و گنگان را گویا نما و افسردگانرا برافروز غافلان را هشیار کن و
خفتگانرا بیدار نما و مغروران را متنبه در هر کار. توئی مقتدر توئی بخشنده توئی مهربان انک انت الکریم المتعال

ای یاران الهی و یاوران این عبد فانی، شمس حقیقت چون از مطلع آمال فیض نامتناهی مبذول داشت و افق
وجود پیرتو تقدیس منور گشت، چنان جلوه فرمود که ظلمات دهماء مضمحل و معدوم گردید. لهذا خطه
خاک غبطه افلاک شد و عرصه ادنی جلوه گاه ملکوت اعلی گشت نفحات قدس وزید و روائح طیبه منتشر

شد. نسائم ربیع الهی بمرور آمد و اریاح لواح فیوضات نامتناهی از مهبّ عنایت بوزید صبح نورانی دمید و بشارت موهبت کبری رسید. نوبهار الهی در عالم امکانی خیمه و خرگاه زد ارض وجود بحرکت آمد و خطّه شهود مهتر گشت. خاک افسرده ریاض باقیه شد و ارض میته حیات ابدیه یافت گل و ریاحین عرفان روئید و سبزه نوخیز معرفه الله دمید. عالم امکان مظهر فیوضات رحمان شد و حضرت شهود جلوه گاه غیب مکنون گردید. ندای الهی بلند شد و بزم الست آراسته گشت. کأس میثاق بدور آمد و صلای عمومی بلند شد قومی سرمست آن صهبای الهی شدند و گروهی محروم از آن موهبت عظمی. نفوسی از پرتو عنایت بصر و بصیرت روشن نمودند و طائفه ئی از نغمات احدیت بوجد و طرب آمدند مرغانی در گلشن تقدیس آغاز نغمه و ترانه نمودند و بلبلانی بر شاخسار گل رحمانی فریاد و فغان کردند. ملک و ملکوت تزیین یافت و رشک بهشت برین گردید.

ولی هزار افسوس که غافلان هنوز در خواب غفلت گرفتار و یخردان از این موهبت مقدسه بیزار. کوران محجوبند و کران محروم و مردگان مأیوس چنانچه میفرماید اولئک یئسوا من الآخرة کما یئس الکفار من اصحاب القبور. شما ای یاران رحمانی، بشکرانه ربّ و دود زبان گشائید و بحمد و ستایش جمال معبود پردازید. که از این کأس طهور سرمستید و از این جام صهباء پرنشئه و انجذاب از نفحات قدس مشام معطر نمودید و از رائحه قیص یوسف وفا دماغ معنبر کردید. شهد وفا را از دست دلبر یگنا چشیدید و مائده ابدیه را در خوان نعمت حضرت احدیت تناول نمودید. این موهبت از خصائص حضرت رحمانیت است و این فضل و جود از نوادر عطایای ربّ و دود.

در انجیل میفرماید المدعوون کثیرون و المختارون قلیون یعنی امت دعوت بسیارند ولی نفوسیکه بفضل و موهبت هدایت مخصّص میگردند کمیاب ذلک من فضل الله یعطیه من یشاء و الله ذو فضل عظیم. ای یاران الهی، شمع میثاق را اریاح نفاق از اهل آفاق احاطه نموده و بلبل وفا را زاغان جفا اهل فتور هجوم نموده. حمامه ذکر را جعدان بیفکر در صدند و غزال صحرای محبه الله را درندگان در پی روان لهذا خطر عظیم است و عذاب الیم. احبّای الهی باید چون جبل متین باشند و چون بنیان رزین رصین. از شدائد بلایا مضطرب نگردند و از عظام رزایا محزون نشوند. توسّل بذیل کبریاء جویند و توکل بجمال اعلی نمایند تکیه بر عون و عنایت ملکوت قدیم کنند و اعتماد بر صون و حمایت ربّ کریم. در هر دمی از شبم عنایت پر طراوت و لطافت گردند و در هر نفسی از نفثات روح القدس زنده و تازه و خرم شوند و بر خدمت حضرت ربوبیت قیام کنند و در نشر نفحات الله منتهای همت را مبذول دارند. امر مبارک را حصن حصین باشند و جنود جمال قدم را قلعه رزین و رصین. بنیان امر الله را از هر جهت حافظ امین گردند و افق مبین را نجم منیر شوند. زیرا ظلمات دهماء امم از هر جهت در هجوم است و طوائف عالم در فکر محویت نور معلوم.

باوجود هجوم جمیع قبائل چگونه میتوان دمی غافل بود البتّه هوشیار باشید و بیدار و در حفظ و حمایت امر پروردگار. الیوم الزم امور تعدیل اخلاق است و تصحیح اطوار و اصلاح رفتار باید احبّای رحمن بخلق و خوئی

در بین خلق مبعوث گردند که رانحه مشکار گلشن تقدیس آفاق را معطر نماید و نفوس مرده را زنده کند. زیرا مقصود از جلوه الهی و طلوع انوار غیب غیر متناهی تربیت نفوس است و تهذیب اخلاق من فی الوجود تا نفوس مبارکی از عالم ظلمانی حیوانی نجات یافته بصفتی مبعوث گردند که ترین حقیقت انسانی است ناسوتیان لاهوتیان شوند و ظلمانیان نورانیان گردند. محرومان صرف محرم راز ملکوت شوند و معدومان محض مانوسان جلوه لاهوت شوند. بی نصیبان از بحر بی پایان نصیب برند و نادانان از معین حیوان دانائی سیراب شوند. درندگان ترک درندگی کنند و تیزچنگان در نهایت بردباری باشند. اهل جنگ صلح حقیقی جویند و درندگان تیز چنگ از سلم حقیقی بهره برند. ناپاکان از عالم پاکی خبر گیرند و آلودگان از جوی تقدیس نصیب برند. اگر این فیوضات الهیه در حقائق انسانیّه جلوه نماید فیض ظهور بی ثمر ماند و جلوه شمس حقیقت بی اثر گردد.

پس ای یاران الهی، بجان و دل بکوشید تا از خلق و خوی مبارک نصیب و بهره گیرید و از فیوضات تقدیسش قسمتی برید تا آیات توحید شوید و ریایات تجرید گردید و حقیقت تفرید را جوئید و در این گلشن الهی بنغمات رحمانی آغاز نغمه و ترانه نمائید طیور شکور گردید و در گلزار وجود آوازی بنوازید که محیر عقول و شعور گردد. در قطب امکان علمی افزاید که پرچم موهبت باریح عنایت موج زند و نهالی در مزرعه وجود و باغ شهود غرس نمائید که ثمرش در نهایت طراوت و حلاوت باشد قسم بمرئی حقیقی که اگر بنصائح الهی که در الواح نورانی نازل عامل گردید این خاک سیاه آئینه ملکوت اعلی شود و این حیّز ادنی کاشف ملکوت ابهی گردد

ای یاران الهی، الحمدلله فیوضات غیبی شمس حقیقت از جمیع جهات محیط است و ابواب رحمت از جمیع اقطار مفتوح وقت استفاضه است و هنگام استفاده وقت را غنیمت شمرد و فرصت را از دست مدهید. از بشئون این عالم ظلمانی بکلی بیزار گردید و بشئون و آثار حقایق ملکوتیه واضح و آشکار شوید تا ملاحظه فرمائید که پرتو خورشید یزدان در چه درجه روشن و درخشنده است و آثار عنایت از غیب احدیت چگونه باهر و ظاهر و لائح است. ای یاران الهی، الحمدلله اعلیحضرت شهریاری در نهایت مهربانی و حضرت صدارت پناهی در منتهی درجه عدالت و رعیت پروری باید دوستان شبانه روز بدعای ابدیت این دولت قوی الشوکه پردازند و بشکرانه دادخواهی و فریادرسی و مهربانی اعلیحضرت تاجداری قیام کنند زیرا این از احکام مبرمه الهیه است که در جمیع کتب سماویّه نازل و علیکم التّحیّة والثناء ع ع

منتسبین و مهاجرین و مجاورین الحمدلله در نهایت عبودیت و فارغ از غیر حقّ و خادم امر ع ع

